

Miljödepartementet
m.remissvar@regeringskansliet.se

Tillgängliga stränder - ett mer differentierat strandskydd (SOU2020:78)

Sammanfattning

Länsstyrelsen Östergötland har tagit del av remissen ” Tillgängliga stränder - ett mer differentierat strandskydd”, betänkande av utredningen om översyn av strandskyddet, SOU 2020:78 (dnr M2020/02032).

Länsstyrelsen tillstyrker i huvudsak förslaget om att det generella strandskyddet upphävs för små vatten. Innan upphävandet träder ikraft krävs dock en övergångsperiod då länsstyrelserna först får möjlighet att peka ut de små vatten där strandskydd fortsatt behöver gälla. Länsstyrelsen tillstyrker även utredningens förslag om att vatten som har anlagts efter 1975 inte ska ha strandskydd samt att det ska tydliggöras att klimatanpassningsåtgärder kan utgöra särskilda skäl.

Länsstyrelsen ser fördelar med en övergång från dagens LIS-områden till de föreslagna landsbygdsområdena där särskilda skäl ska gälla. Däremot avstyrker Länsstyrelsen förslaget om att upphäva strandskydd inom landsbygdsområden efter ansökan från kommunen, då det varken upplevs som genomtänkt eller lämpligt. Förslaget riskerar att leda till mycket arbete för både kommuner och länsstyrelser och risken för påverkan på strandskyddets syften vägs inte upp av fördelarna med förslaget.

Även om Länsstyrelsen instämmer i att det finns ett stort behov av att skydda bland annat de i utredningen utpekade vattenmiljöerna upplevs utredningens förslag om stärkt skydd i vissa områden som bristfälligt och avstyrks.

Synpunkter

Allmänna synpunkter

Länsstyrelsen ser positivt på uppdraget att förenkla och differentiera strandskyddet i syfte att bland annat främja landsbygdsutveckling. En lagstiftning som är tydligare och mer ensad mellan länen är av vikt ur ett regionalt utvecklings- och tillväxtperspektiv och kan gynna både kommuner och enskilda. En bredare belysning av miljömålets betydelse kopplad till bebyggelseutveckling hade dock varit befogad. Utredningen förenklar miljöperspektivet när man utesluter viktiga miljö- och samhällsmål som exempelvis att ha en sammanhållen bebyggelsestruktur för att bland annat möjliggöra transporteffektivt resande (en begränsad klimatpåverkan) och hushållning med jordbruksmark (ett rikt odlingslandskap).

6.1 Det generella strandskyddet vid små sjöar och vattendrag tas bort

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att de minsta vattenmiljöerna endast i undantagsfall ska ha strandskydd. Arbetet behöver dock ske i rätt ordning, väl preciserat och med tydliga definitioner.

Även om små vatten kan ha stora värden för strandskyddets syften ser Länsstyrelsen inte att områdena i anslutning till dessa vatten har samma behov av skydd mot exploatering som områdena i anslutning till större vatten. Länsstyrelsen anser att ett generellt strandskydd på 100 meter kring mindre vatten är omotiverat och oproportionerligt jämfört med den nytta det ger för strandskyddets syften. Att ta bort det generella strandskyddet för mindre vatten kan leda till en ökad generell acceptans för strandskyddet. Länsstyrelsen ser förslaget som angeläget eftersom det till viss del ensar reglerna över landet.

Återinförande av strandskydd

Länsstyrelsen anser att förslaget om återinförande bör ändras och en övergångsperiod läggs till.

Små vatten kan ha stora värden både för det rörliga friluftslivet (strövområden, kanotleder) och för livsvillkoren för växt- och djurlivet. I Östergötland utgör till exempel flera små vattendrag som mynnar i Östersjön och Vättern viktiga lek- och uppväxtmiljöer för vandrande fiskar så som öring. Möjligheterna att låta vissa mindre vatten ha strandskydd ser Länsstyrelsen därför som mycket viktiga, något som också utredarna konstaterar.

Den specifika kunskapen om naturvärden vid små vatten är dock generellt låg eftersom naturvärdesinventeringar ofta har riktats mot sjöar och vattendrag som är större än en hektar respektive två meter breda. Det finns även generellt en låg kunskap om vilka mindre vattendrag som är av särskild vikt för friluftslivet, där det utöver områdets kvaliteter behöver göras en analys av exempelvis hur tätortsnära vattendraget ligger. Det kommer därför att krävas utredningar för att identifiera vilka vatten som är i behov av strandskydd. Vid detta arbete bör det även övervägas om det finns andra skyddsformer som kan vara lämpligare i det enskilda fallet, exempelvis för områden som kräver aktiv skötsel. Utredningen nämner att många mindre vatten redan är biotopskyddade. Länsstyrelsen vill förtydliga att detta enbart gäller för vatten i odlingslandskapet och att det till skillnad från strandskyddet här enbart är vattenområdet som är skyddat.

Länsstyrelsen anser att det initialt behövs en övergångsperiod då länsstyrelserna får möjlighet att identifiera vilka små vatten som är i behov av strandskydd samt hur bred skyddsزونen behöver vara för att tillgodose strandskyddets syften för det aktuella vattnet.

Övergångsperioden bör vara samma som den tid som ges länsstyrelserna för att digitalisera strandskyddet, då båda dessa arbetsuppgifter omfattar definieringen och identifieringen av mindre vatten och delvis är beroende av varandra. Därefter upphävs det generella strandskyddet för övriga små vatten.

Länsstyrelsen anser att denna ordning bör ge större acceptans, större förutsägbarhet och minskad arbetsbelastning för både kommuner och länsstyrelser jämfört med utredningens förslag om att återinförandet ska ske efter att strandskyddet upphävts. Utredningen påtalar dagens problematik med en händelsestyrd process vid dagens upphävande av strandskydd vid mindre vatten. Utan en övergångsperiod ser Länsstyrelsen en risk för att en liknande typ av

händelsestyrd process uppstår, vilket skapar oförutsägbarhet för både enskilda och kommuner i samband med planerings- och exploateringsärenden.

Avgränsning av vattnens storlek

Även om Länsstyrelsen anser att två meter och en hektar är rimliga avgränsningar för vilka vatten som inte ska omfattas av strandskyddet, är det komplicerat att precisera och definiera dessa i praktiken. Ett vattendrags bredd exempelvis kan variera stort och svämplan, i de fall det förekommer, bör till exempel rimligtvis anses utgöra en del av vattendraget. Länsstyrelsen uppskattar att det bör vara lättare att peka ut mindre vattendrag genom att använda flöden eller uppströmsareal. Vattenförvaltningen använder till exempel avrinningsområdets storlek för att avgränsa vilka vattendrag som utgör vattenförekomster eller ej.

6.2 Strandskydd vid anlagda vatten

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att vatten anlagda efter 1975 inte får strandskydd. Ett upphävt strandskydd för anlagda vatten kan förväntas öka intresset för att anlägga vatten i landskapet. Detta är viktigt för att kunna ytterligare minska övergödningen samt för att exempelvis underlätta investeringar i bevattningsdammar för beredskap i händelse av torka. Många mindre vatten anläggs dessutom i syfte att gynna den biologiska mångfalden.

Det behövs dock förtydligande av hur äldre vatten som återskapats efter 1975 ska hanteras. Det behöver också vara tydligt om strandskydd kan införas vid anlagda vatten, om behov skulle föreligga, så som vid mindre vatten.

6.3 Bättre redovisning av strandskyddets omfattning och var det gäller

Länsstyrelsen delar utredningens uppfattning att en bra digital redovisning av var strandskyddet gäller är av stor nytta och ett arbete som bör prioriteras. I utredningen har länsstyrelserna föreslagits att tillsammans med Naturvårdsverket ha ansvar för att digitalisera strandskyddade områden. Den digitaliseringsprocess som Länsstyrelsen ser framför sig är något mer komplex än vad som framkommer i utredningen, vilket i huvudsak föranleder följande synpunkter:

- Lantmäteriet, i samarbete med länsstyrelserna och Naturvårdsverket, ges i uppdrag att utreda förutsättningarna för att inlemma nya digitala beslut om var strandskydd gäller i den digitala infrastrukturen för tillgängliggörande av standardiserade datamängder i samhällsbyggnadsprocessen
- Lantmäteriet, i samarbete med länsstyrelserna och Naturvårdsverket ges i uppdrag att ta fram grundkartor över vatten som berörs av regelförändringen. Lantmäteriet kan eventuellt ta stöd av andra myndigheter som exempelvis SMHI.
- En genomförandeperiod på två år efter ikraftträdande är för kort för att hinna ta nödvändiga beslut och genomföra digitaliseringen.

Länsstyrelsen avstyrker därför ett uppdrag om digitalisering med den utformning som beskrivs i kapitel 6.3. Länsstyrelsen föreslår istället att länsstyrelserna får den samordnande rollen i uppdraget som följer efter att den digitala infrastrukturen är utredd och grundkartor tagits fram samt blir ansvarig för förvaltning av den digitaliserade informationen (ej grundkartor). Tiden för länsstyrelsernas digitalisering av strandskyddade områden bör utökas till tre år och räknas från tiden efter att grunddata från Lantmäteriet levererats och nödvändig vägledning och föreskrifter är fastställda av Naturvårdsverket. Det belopp om 10 miljoner kronor som utredningen föreslår bör ökas till 15 miljoner kronor för att täcka såväl det praktiska arbetet med digitalisering som projektledning och beslutshandling under tre år. Efter att

länsstyrelsernas digitaliseringsarbete pågått i ett och ett halvt år bör länsstyrelserna tillsammans med Naturvårdsverket och Lantmäteriet göra en delrapport som beskriver prognosen för vilket resultat som kommer att uppnås samt sammanställa av eventuella behov.

Under digitaliseringsprocessen är det avgörande att tydliga och förankrade förvaltningsrutiner etableras för att upprätthålla riktighet och effektivitet. Dessa rutiner bör baseras på den digitala infrastruktur som Länsstyrelsen föreslår att Lantmäteriet utreder. De förvaltningsrutiner som utvecklas bör bland annat innebära att myndigheter som tagit beslut om utökad eller upphävt strandskydd genom föreskrift eller beslut i enskilda fall åläggs att tillgängliggöra dessa i ett gemensamt digitalt format som överensstämmer med de krav som finns för den nationella infrastrukturen för geodata som Lantmäteriet håller på att ta fram.

Samverkan inom digitaliseringsprocessen kan införlivas i den pågående samverkan som faller under miljöinformationsrådet och geodatarådet.

6.5 Strandskydd och äldre planer

Länsstyrelsen ifrågasätter utredningens resonemang kring förslaget tillägg i 10 a § lagen (1998:811) om införande av miljöbalken enligt det förslag som har skickats in från Länsstyrelsen i Stockholms län angående strandskydd och äldre planer. Författningsändringen tycks vara till för att bekräfta giltigheten av Länsstyrelsen i Stockholms läns tidigare beslut från år 1999 på grund av att Mark- och miljööverdomstolen i en dom från den 14 december 2018 (mål nr P 9594-17) har konstaterat att nuvarande 10 a § bara är tillämplig om inte länsstyrelsen, innan dess, har förordnat något annat. En sådan verkan var givetvis inte lagstiftarens avsikt när 10 a § infördes i samband med det nya strandskyddet utan snarare en lapsus på grund av att frågan om verkan av länsstyrelsens tidigare förordnanden har varit otillräckligt utredd, både vid införandet av miljöbalken (1999) och det ”nya strandskyddet” (2009). Det nämns i förarbetena till 2009 års lagändring endast att samma princip kommer att gälla i dessa fall som i de fall som regleras i 7 kap. 18 g § miljöbalken och att en förnyad prövning antas göras av om det finns förutsättningar för att strandskyddet ska vara upphävt.

Det är välkänt att tillämpningen av strandskyddets återinträde vid planläggning i områden med äldre planer har vållat tolkningssvårigheter på många håll och någon närmare vägledning kring frågan har inte funnits hos ansvariga centrala myndigheter. Därför är det något förvånande att utredningen tar med den av Länsstyrelsen i Stockholms läns föreslagna lagändringen utan att analysera vare sig vad förslaget skulle få för verkan i förhållande till tidigare lagstiftares avsikter, giltigheten av tidigare länsstyrelsebeslut om upphävande av strandskydd i övriga län eller redovisa någon idé om hur dessa frågor fortsättningsvis kan eller bör hanteras av länsstyrelserna. Länsstyrelsen har förståelse för Länsstyrelsen i Stockholms läns grundläggande resonemang om att sedan länge planlagda delar av städer fortsatt ska kunna bebyggas på grund av bland annat de ekonomiska konsekvenser som ett byggförbud i form av strandskydd skulle få. Här vill länsstyrelsen dock påpeka att dessa förhållanden och behov inte bara gäller i Stockholm utan även i andra län, t.ex. Östergötland.

Givetvis måste de rättsliga förutsättningarna för återinträde av strandskydd i äldre planer vara lika i hela landet. Om regeringen anser att Länsstyrelsen i Stockholms läns, och utredningens, förslag är en bra idé föreslås därför att regeringen/lagstiftaren tydligt uttalar att alla länsstyrelser i landet bör ta ställning till i vilken omfattning strandskydd ska vara upphävt ”för alltid” i områden med äldre planer (och därmed inte återinträda när en plan upphävs eller ersätts av en ny plan.) Den nu föreslagna ändringen med tillägget ”om det inte bestäms annat” i 10 a § är till formuleringen även framåtsyftande och träffar därmed inte enbart situationen

med att länsstyrelsen sedan tidigare redan har fattat beslut om att upphäva strandskyddet med stöd av då gällande 15 § naturvårdslagen och med omprövning vid införandet av miljöbalken. Det borde således vara möjligt för länsstyrelser att med stöd av nu gällande 7 kap. 18 § första stycket 1 miljöbalken innan ett upphävande eller ersättande av en äldre plan aktualiseras ta sådana beslut liknande de som Länsstyrelsen i Stockholms län tagit längre tillbaka i tiden, men för att undanröja otydlighet vore det bra om lagstiftaren uttalar att det är så man har tänkt sig.

Ett annat alternativ är att frågan utreds grundligare innan en eventuell lagändring sker.

6.6 Undantaget för de areella näringarna

Länsstyrelsen ser ett behov av en översyn inom detta område, bland annat med anledning av de inkomstkriterier som är knutna till undantaget och som påverkar deltidslantbrukare.

7.3 Två alternativa sätt att underlätta byggandet inom landsbygdsområden

Redovisa landsbygdsområden i översiktsplan

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om landsbygdsområden som ersättning av LIS-områden, där nya särskilda skäl gäller.

Länsstyrelsen är positiv till det i utredningen flyttade fokuset från "landsbygdsutveckling" till aspekter som bättre knyter an till strandskyddets syften. Länsstyrelsens erfarenhet är att termen landsbygdsutveckling är svårtolkad och ofta har lett till svårigheter för den enskilde i dispensprocessen. Namnet "landsbygdsområden" bör dock ses över, då det dels kan sammanblandas med befintliga begrepp så som glesbygdsområden, dels saknar uppenbar anknytning till strandskyddet.

Även om Länsstyrelsen är positiv till koncepten "tillgång på obebyggd mark" och "efterfrågan på mark för bebyggelse" behöver begreppen förtydligas. Utredningen lägger fokus på de delar av landet som är mycket glest befolkade och lågexploaterade respektive mycket tätt befolkade och högexploaterade. Många län, däribland Östergötland, ligger mellan dessa extremer och i realiteten kan gränsdragningarna mellan liten/stor tillgång respektive efterfrågan bli både otydliga och svårbedömda. Utan tydligare vägledning riskerar tolkningen att variera över landet beroende på de regionala förutsättningarna. Det är otydligt hur det ska kontrolleras om ett område fortsatt lever upp till definitionerna för ett landsbygdsområde och vad som ska göras om så inte är fallet.

Landsbygdsområdena, till skillnad från LIS-områden, föreslås även kunna pekas ut längs kusten. Östergötlands skärgård omfattas till stora delar av utvidgat strandskydd och flera riksintresseanspråk, det vill säga områden som generellt är av särskild betydelse för strandskyddets syften och där landsbygdsområden därför inte kommer kunna pekas ut. För att inte motverka möjligheterna att genomföra utvecklingsinsatser som stödjer en levande skärgård anser Länsstyrelsen att det behöver vara möjligt att, efter breda kommunala utredningar och i begränsad omfattning, tillskapa landsbygdsområden även i denna typ av områden.

Vad gäller de nya särskilda skälen i landsbygdsområden ser Länsstyrelsen att den första punkten kan uppfattas som att den uppmuntrar till spridd bebyggelse. Även om spridd bebyggelse inom utpekade landsbygdsområden kan vara acceptabelt ur ett strandskyddsperspektiv är det negativt för hushållningen med mark och ofta även för ett områdes upplevelsevärden, sett ur ett friluftslivsperspektiv. Spridd bebyggelse ger dessutom

ökade kostnader och resursåtgång vad gäller framdragande av vägar, fiber eller anläggningar för vatten och avlopp. Länsstyrelsen anser därför att lagtexten bör formuleras om så att ordet *enstaka* styrks. Det särskilda skälet enligt 7 kap 18d § bör således formuleras;

1. behövs för en- eller tvåbostadshus och tillhörande komplementbyggnad samt åtgärder som hör till bostadsbyggnaden

Länsstyrelsen tillstyrker föreslagna nya punkter i 7 kap 18d § i övrigt.

Upphäva strandskyddet i landsbygdsområden

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att strandskyddet ska kunna upphävas inom landsbygdsområden efter ansökan från kommunen.

Förslaget är enligt Länsstyrelsens mening ogenomtänkt och kommer leda till mycket arbete för både kommuner och länsstyrelser. Risken för påverkan på strandskyddets syften vägs inte upp av fördelarna med förslaget.

Om strandskyddet ändå ska upphävas hanteras denna typ av frågeställningar lämpligast inom översiktsplanen och då som ett andra steg i renodlat förenklingssyfte, när den huvudsakliga inriktningen redan är förankrad i översiktsplanen. I en översiktsplaneprocess tas även den medborgerliga förankringen med på ett lämpligt vis.

Utan att föregås av en översiktsplaneprocess finns det en särskilt stor risk för att det underlag som kommunerna ska lämna in inte lever upp till det som krävs för att ärendet ska kunna avgöras, något som leder till stora osäkerheter och mycket arbete för både kommuner och länsstyrelser.

7.6 Stärkt skydd i vissa områden

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att särskilda skäl ska tolkas särskilt restriktivt i vissa områden.

De typer av vattenområden som beskrivs i utredningen är mycket viktiga för den biologiska mångfalden och genom de ekosystemtjänster som de bidrar med. Naturtyperna är starkt hotade av exploatering och det är viktigt att de skyddas. Länsstyrelsen anser dock att utredningens förslag är ogenomtänkt och riskerar att leda till ökad otydlighet och oförutsägbarhet utan uppenbar nytta för strandskyddets syften. Dagens tillämpning av strandskyddsreglerna är redan restriktiv och bör väl kunna träffa de situationer med ökad restriktivitet som utredningen syftar på utan att ändringar av lagtexten behöver ske. Det är istället ofta kunskapsunderlaget om naturvärden under vattnet som inte är nog omfattande och Länsstyrelsen ser här behov av en satsning på ökad kunskap, vägledning och tillsyn.

Vad gäller stärkt skydd i starkt exploaterade områden anser Länsstyrelsen att utredningen är för bristfällig i sina definitioner för att ge annat än risk för olikheter mellan län och kommuner med åtföljande osäkerheter för de enskilda. Liksom i stycket om landsbygdsområden upplever Länsstyrelsen att utredningen lägger fokus på landets mest tätbefolkade och högexploaterade områden och det är otydligt om även områden utanför de största städerna och storstadslänen kommer klassas som, relativt sett, starkt exploaterade. Det finns också en risk för att bebyggelse och exploatering, istället för att koncentreras, sprids ut över en större yta och sammantaget ge både en större negativ inverkan på strandskyddets syften och en sämre resurshushållning. På liknande sätt finns det en risk att de särskilda skälen tillämpas mindre restriktivt än idag, i andra typer av vattenområden än de som pekats ut i utredningen.

7.7 Enklare att vidta klimatanpassningsåtgärder

Klimatanpassningsåtgärder är frågor som långsiktigt är av stor vikt inom strandskyddsområden och det är positivt att möjligheterna till dispens förtydligas.

Dagens särskilda skäl är dock tänkta att vara uttömmande och Länsstyrelsens uppfattning är att dylika åtgärder bör omfattas av de särskilda skäl som listas i 7 kap 18 c § punkt 3 och 5 samt möjligen 6. Om kommande praxis, exempelvis genom Mark- och miljööverdomstolens prövning av invallningsåtgärder i Falsterbo, visar att klimatanpassningsåtgärder ryms inom dagens särskilda skäl är det nya särskilda skälet inte är nödvändigt. I annat fall tillstyrker Länsstyrelsen utredningens förslag.

8 Effektivare tillsyn inom strandskyddade områden

Länsstyrelsen anser att tillsyn är viktigt för att en lagstiftning ska uppfattas som legitim och rättvis. Om tillsynen eftersätts uppstår orättvisor som snabbt förstör tilltron till regelverket. I dagsläget är tillsynen otillräcklig i stora delar av landet och rättssäkerheten är härmed eftersatt. Utredningen konstaterar bland annat att de tillsynsansvariga myndigheterna bedriver för lite tillsyn samt vikten av att den tillsyn som bedrivs är planerad och genomtänkt. Om tillsyn uteblir under lång tid kan det få stora konsekvenser både för biologisk mångfald och allmänhetens tillgång till strandområden. På många håll utmed kuster, större sjöar i inlandet och de större älvarna kan man redan idag se uppenbara konsekvenser av en utebliven tillsyn.

Av utredningens direktiv framgår att "Länsstyrelserna har i dag en viktig uppgift kring tillsyn och kontroll av strandskyddsreglerna. Det finns fortsatt ett behov av en ändamålsenlig och effektiv statlig tillsyn och kontroll av tillämpningen av förändrade strandskyddsregler". Länsstyrelserna har en viktig roll för att se till att tillämpningen av ett förändrat strandskydd blir det avsedda och att det inte medför en minskad legitimitet för skyddet. Länsstyrelserna bör därför ges de rätta lagtekniska och ekonomiska förutsättningarna för att en bra tillsynsverksamhet ska kunna bedrivas inom länet. För ett aktivt och planerat tillsynsarbete behöver riktade resurser för detta arbete ges till länsstyrelserna, som också är operativa tillsynsmyndigheter i skyddade områden.

Länsstyrelsen anser inte att det är tillräckligt att förlita sig till den skärpning som gjordes i augusti 2020 då det i 26 kapitlet 8 § miljöbalken infördes en möjlighet för länsstyrelsen att förelägga en kommun att avhjälpa en brist i kommunens tillsyn. Denna skulle kunna kompletteras med en ny paragraf i tillsynsförordningen som ger Naturvårdsverket ansvar att ta fram föreskrifter för strandskyddstillsyn. Vi föreslår att detta görs i andra kapitlet i miljötillsynsförordningen. Föreskrifterna skulle i sin tur kunna peka ut mer i detalj vad som ska planeras, göras och följas upp. På så vis skulle tillsynen kunna bli mer effektiv och likvärdig över landet. Detta skulle även kunna ge stöd för kommuner att prioritera upp sin strandskyddstillsyn.

Samtidigt konstaterar utredningen att mer vägledning och utbildning efterfrågas av de operativa tillsynsmyndigheterna och att detta är viktigt för kvaliteten i tillsynen. Därför föreslår utredningen att resurser tillförs Naturvårdsverket. Det är emellertid länsstyrelserna som har det i sammanhanget viktiga ansvaret att ge lokalt och regionalt anpassad tillsynsvägledning till kommunerna inom sitt län.

Länsstyrelsen anser därför inte att det är rätt lösning att enbart ge ekonomisk stöttning till Naturvårdsverket för vägledning och utbildning. Det är länsstyrelserna och inte Naturvårdsverket som har ansvaret för kommunernas tillsynsvägledning. Därför bör resurser

för denna verksamhet ges till länsstyrelserna. Behovet på länsstyrelserna samlat uppskattas uppgå till 3 miljoner kronor per år.

9 Ikraftträdande och genomförande

Det behövs en övergångsperiod då länsstyrelserna får möjlighet att identifiera och fastställa var strandskydd vid mindre vatten ska gälla. Denna period bör vara samma som den tid som ges länsstyrelserna för att digitalisera strandskyddet, då båda dessa arbetsuppgifter omfattar definieringen och identifieringen av mindre vatten och delvis är beroende av varandra.

11 Författningskommentar

Enligt nuvarande 7 kap. 18 e § andra stycket miljöbalken ska en översiktsplan ge vägledning vid bedömningen av om en plats ligger inom ett sådant område som avses i första stycket, dvs. inom ett LIS-område. Översiktsplanen är inte bindande. I utredningens författningsförslag skrivs det nu i stället uttryckligen ut i lagtexten att det ska vara inom ett landsbygdsområde som redovisats i översiktsplan. Det blir motsägelsefullt när det sedan i utredningens förslag beskrivs att det, liksom idag, bör vara möjligt att i det enskilda fallet pröva om den sökta åtgärden ligger inom ett landsbygdsområde och att en tillämpning av 18 d § inte förutsätter att kommunen i översiktsplanen har redovisat landsbygdsområden.

Konstruktionen i lagtexten verkar vara vald för att uttryckligen särskilja prövningen från den andra situationen att länsstyrelsen efter ansökan från kommun har upphävt strandskyddet i ett landsbygdsområde. Behöver ”som redovisats i översiktsplan” vara med i lagtexten, eller kan man göra ett tillägg för att förtydliga att en bedömning kan ske oavsett, t.ex. ”som redovisats i översiktsplan eller efter en bedömning i det enskilda fallet”.

De som medverkat i yttrandet

Beslutet om yttrandet har fattats av landshövding Carl Fredrik Graf med naturvårdshandläggare Kerstin Kempe som föredragande. I beslutet har enhetschef naturskydd Marina Verbova, länsarkitekt Jan Persson, vattenhandläggare Mathias Ibbe, friluftstrateg Maria Flink, lantbrukskonsulent Anders Eliasson, klimatanpassningssamordnare Magnus Mateo Edström, länsjurist Fredrik Hansson samt näringslivs- och tillväxtdirektör Madeleine Söderstedt Sjöberg medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Kopia till

m.naturmiljoenheten@regeringskansliet.se

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.